

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 151358 23 Kž
Brčko, 24.10.2023. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Šejle Drpljanin, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ljiljane Lukić, u kaznenom predmetu protiv optuženog A.A. iz B.P., zbog kaznenog djela Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćen tekst), odlučujući o žalbi Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 151358 22 K od 06.04.2023. godine, nakon javne sjednice kaznenog vijeća održane u nazočnosti branitelja optuženog Edvina Agić, odvjetnika iz Tuzle, a u odsutnosti uredno obaviještenog Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženog A.A., donio je dana 24.10.2023. godine, slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 151358 22 K od 06.04.2023. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 151358 22 K od 06.04.2023. godine, optuženi A.A., temeljem članka 284. točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobođen je od optužbe da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Temeljem članka 189. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, određeno je da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog povrede Kaznenog zakona iz članka 298. stavak 1. točka a)

Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi sa člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži, prvostupanjsku presudu ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Branitelj optuženog A.A. – odvjetnik Edvin Agić iz Tuzle (u daljem tekstu branitelj optuženog) je podneskom od 22.05.2023. godine, dao odgovor na žalbu u kojem ističe da prvostupanjski sud prigodom donošenja pobijane presude nije povrijedio Kazneni zakon, u smislu članka 298. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a niti je pobijana presuda donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi tužitelja, pa stoga predlaže da ovaj sud žalbu tužitelja odbije kao neosnovanu.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 24.10.2023. godine branitelj optuženog je ostao kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u okviru navoda iz žalbe Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Obrazlažući istaknute žalbene osnove tužitelj u žalbi navodi da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da djelo koje se optuženom stavlja na teret nije kazneno djelo, jer se na temelju provedenih dokaza pouzdano može zaključiti da je optuženi počinio kazneno djelo na način, u vrijeme i na mjestu opisanom u dispozitivu optužnice, bez obzira što u činjeničnom opisu nije decidno naveden subjektivni element predmetnog kaznenog djela, s obzirom na to da se po mišljenju tužitelja „ psihički odnos počinitelja podrazumijeva i da je nesporan “, pogotovo imajući u vidu da se predmetno kazneno djelo može počinuti isključivo sa umišljajem, budući da nije zakonom propisan nehatni oblik njegovog počinjenja. Tužitelj dalje smatra da su u činjeničnom opisu jasno i precizno navedene sve inkriminirajuće radnje uz izražene elemente svijesti i volje, jer je jasno da je optuženi bio svjestan da zadavanjem udaraca oštećenom može nastupiti njegovo povređivanje, što je u konačnom i htio. U prilog naprijed iznesenim tvrdnjama tužitelj se referira na odredbu članka 227. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, navodeći da nije decidno propisano da činjenični opis optužnice mora sadržati i opis oblika vinosti, kako to pogrešno shvata prvostupanjski sud, tako da predmetna optužnica sadrži sve obvezne elemente, na što ukazuje i činjenica da prigodom potvrđivanja optužnice sudac za prethodno saslušanje nije našao da postoji bilo kakav nedostatak na koji se u pobijanoj presudi ukazuje, nego je u cijelosti potvrdio predmetnu optužnicu.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama tužitelja, odredbom članka 227. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisano je što sve treba da sadrži optužnica, pa je tako između ostalog u stavku 1. točka c)

navedenog članka navedeno da ona mora sadržati „ opis djela iz kojeg proizilaze zakonska obilježja kaznenog djela “. Imajući u vidu da se obilježja bića svakog kaznenog djela, pa i onog koje se optuženom stavlja na teret, sastoje od njegovih objektivnih i subjektivnih obilježja, onda je sasvim izvjesno da činjenični opis naveden u optužnici nužno mora sadržati, kako objektivna obilježja (radnju počinjenja, uzročno posljedičnu svezu i nastupjelu posljedicu), tako i subjektivno obilježje tog kaznenog djela (umišljaj ili nehat), zbog čega se ne mogu prihvatiti kao točne tvrdnje tužitelja da odredba članka 227. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ne propisuje da je obvezni sadržaj optužnice i oblik vinosti kojim je počinjeno kazneno djelo koje je predmet te optužnice.

Osim toga, ne mogu se prihvatiti tvrdnje tužitelja da „ iako u činjeničnom opisu optužnice, kao niti u izreci presude, nije decidno naveden subjektivni element predmetnog kaznenog djela, da se psihički odnos počinitelja podrazumijeva i da je nesporan, pogotovo imajući u vidu da se predmetno kazneno djelo može počinuti samo sa umišljajem, jer nije propisan nehatni oblik njegovog počinjenja “. Ovo zbog toga što se iz okolnosti počinjenja kaznenog djela opisanog u izreci prvostupanjske presude, ne može pouzdano zaključiti sa kojim oblikom umišljaja je ono počinjeno, tako da sama činjenica da zakonom nije propisano da se predmetno kazneno djelo može počinuti i iz nehata, ne oslobađa obveze tužitelja da u činjeničnom opisu dispozitiva optužnice pored objektivnih elemenata radnje počinjenja konkretnog kaznenog djela, opiše i sa kojim oblikom umišljaja je ono počinjeno (direktni – eventualni umišljaj). Činjenica da sudac za prethodno saslušanje nije odbio potvrditi optužnicu, jer ona nije sastavljena u skladu sa člankom 227. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nema značaja za ocjenu pravilnosti odluke prvostupanjskog suda da optuženog oslobodi od optužbe na temelju članka 298. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom na to da propust suca za prethodno saslušanje ne mora nužno odrediti konačan ishod prvostupanjskog postupka.

U žalbi tužitelja se dalje ističe da je u dosadašnjoj praksi sudova od uspostavljanja kaznenog zakonodavstva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u desetinama kaznenih predmeta u kojima je tretirano isto kazneno djelo, kao i druga kaznena djela, sud u potpunosti prihvatao činjenične opise optužnice koji nisu sadržavali opis oblika vinosti, te su u tim predmetima optuženi oglašavani krivim na temelju dokaza izvedenih na glavnoj raspravi, što je u ovom predmetu sud odbio učiniti, iako nije bilo nikakve intervencije zakonodavca u pogledu obveze opisivanja psihičkog odnosa počinitelja prema kaznenom djelu. Stoga tužitelj smatra da je u ovom predmetu sud promijenio stajalište, a da pri tomu kazneno zakonodavstvo u pogledu sadržaja optužnice ili obveze opisivanja psihičkog odnosa počinitelja, nije mijenjan, što ukazuje na različito postupanje u istim situacijama. Tako postupanje ima za posljedicu da su određeni počinitelji nakon održane glavne rasprave osuđeni na temelju optužnica koje nisu sadržale opis oblika vinosti (presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 096019 16 K od 11.11.2016. godine, potvrđena od strane Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine), dok su drugi optuženi oslobođeni zbog navodnog nedostatka u činjeničnom opisu optužnice, što sve vodi pravnoj nesigurnosti.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama tužitelja, ovaj sud smatra da se donošenjem pobijane presude nije ništa bitno promijenilo u pristupu, kako prvostupanjskog suda, tako i ovog suda, kada su u pitanju bitna obilježja bilo kog kaznenog djela, pa i kaznenog djela koje je predmet ovog kaznenog postupka, tako da su proizvoljni žalbeni prigovori tužitelja „ da je u desetinama kaznenih predmeta u kojima je suđeno za navedeno kazneno djelo sud prihvatio činjenični opis optužnice koji nisu sadržali opis oblika vinosti “, jer se tim povodom tužitelj poziva samo na jednu presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 11.11.2016. godine, koja je potvrđena presudom ovog suda od 16.03.2017. godine. S tim u svezi, nije upitno da je prvostupanjski sud u određenim predmetima prihvatao činjenični opis iz optužnice u kojem nije bio izričito opisan subjektivni odnos optuženog prema radnji počinjenja, odnosno, oblik vinosti kojim je predmetno kazneno djelo počinjeno, ali su okolnosti počinjenja kaznenog djela kako su one opisane u dispozitivu potvrđene optužnice, a time i u činjeničnom supstratu izreke te presude, nedvojbeno ukazivale da je konkretno kazneno djelo počinjeno sa direktnim ili eventualnim umišljajem, odnosno, sa svjesnim ili pak nesvjesnim nehatom. Stoga se po ocjeni ovoga suda, ne može govoriti o različitom postupanju u istim situacijama, što vodi u pravnu nesigurnost, kako se to tvrdi u žalbi tužitelja, nego naprotiv o konzistentnom pristupu ovog suda kod odlučivanja o osnovanosti žalbenih prigovora vezanih uz povredu Kaznenog zakona u smislu članka 298. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na kraju tužitelj u žalbi navodi da je povreda Kaznenog zakona koju je sud počinio dovela do bitne povrede odredaba kaznenog postupka, budući da, nakon što je zaključio da djelo za koje se optuženi goni nije kazneno djelo, nije dalje obrazlagao dokaze izvedene na glavnoj raspravi, odnosno, uopće nije cijenio izvedene dokaze, čime je povrijedio odredbe članka 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori tužitelja nisu osnovani iz razloga što je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude (stranica 2., pasus 5.) dao razloge zbog kojih smatra da činjenični opis radnji počinjenja ne sadrži bitne elemente obilježja bića kaznenog djela iz članka 37. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog čega po njegovom mišljenju radnje optuženog opisane u izreci pobijane presude nemaju obilježja kaznenog djela Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je na temelju članka 284. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio od optužbe da je počinio navedeno kazneno djelo. Točno je da se kod donošenja navedene presude prvostupanjski sud nije bavio analizom, pa ni ocjenom dokaza koje je proveo tijekom prvostupanjskog postupka, međutim, po ocjeni ovoga suda to ne znači da nije pravilno primijenio odredbe članka 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer u situaciji kada je iz činjeničnog supstrata radnje počinjenja koja se optuženom stavlja na teret očigledno da ona ne sadrži bitna obilježja kaznenog djela za koje se optuženi tereti, što podrazumijeva donošenje presude kojom se optuženi oslobađa od optužbe u skladu sa člankom 284. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, onda obrazloženje takve presude nužno ne mora

sadržati analizu i ocjenu svih dokaza provedenih tijekom glavne rasprave, kako to propisuje odredba članka 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U takvoj procesnoj situaciji prvostupanjski sud se ograničava samo na navođenje razloga zbog kojih smatra da radnje koje se optuženom stavljaju na teret nemaju obilježja kaznenog djela, ne upuštajući se u ocjenu provedenih dokaza, odnosno, navođenje razloga o odlučnim činjenicama, kao i dokaza na temelju kojih su one u konkretnom slučaju utvrđene. Stoga po ocjeni ovog suda prvostupanjska presuda nije donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi sa primjenom članka 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako je iz svega naprijed izloženog razvidno da prvostupanjskom presudom nije povrijeđen Kazneni zakon, u smislu članka 298. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno, da ona nije donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovaj sud je na temelju članka 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić